

принцип всички са наясно, че в тази общност (циганската) съществува по-голяма склонност към приобщаване към останалата част от населението. И такива общности има по цял свят. Кюрдите в Турция също не казват, че са кюрди, дори и в парламента.

Не е вярно, че нито едно от СДС-тата не е поело този риск. СДС-център, например, имаше в Шумен подредба такава: първият беше българин, вторият - турчин, третият беше циганин, така, както са подредени и самите етнически общности в Шуменски окръг.

Михаил Иванов: Много по-голям въпрос е не защо няма цигани в парламента, а защо културният и социално-икономическият статус на циганите у нас е толкова нисък. И този въпрос е свързан с подценяването в нашето общество на проблема за циганите въобще.

Защо има толкова малко специалисти, които работят в областта на циганите, защо изследванията са толкова малко, защо проблемите не се познават и защо се взимат управленчески решения, които са в пълен разрез с естествения здрав разум, какъвто е да кажем случая със създаването на квартала в Пловдив. Въпросът е много по-дълбок и опира реално до това, нашите правителства да се заемат практически с проблемите на циганите.

Христо Ключуков: Струва ми се, че бедата е не толкова в това, че нямаме цигани в парламента. Бедата е в това, че няма човек в Президентството, който да работи специално за циганите. Стана ясно, че циганите са две основни големи групи в България - мюсюлмани и християни. Тези две групи имат коренно различни интереси - едните се турчелят, а другите, да речем, се българеят.

Това е много сложен процес. Ние нямаме човек, който специално да се занимава с тези проблеми, например както е в Чехословакия - към Президентството има циганка, която е съветник на Президента специално за циганите. Ние нямаме човек, който да работи в Министерския съвет или пък в отделните министерства. Да вземем Министерството на просветата. Говори се за някакви преобразувания там, но докато няма човек, който да отговаря конкретно за учебни програми, за учебници, за учебно-възпитателен процес, нещата няма да се оправят.

Но има и нещо друго. Все пак, ако написването на един цигански учебник е второстепенна задача, то решаването на социалните проблеми с това население е, мисля, първостепенна задача.

Непрекъснато нарастващият брой на безработните, на престъпността сред това население би трябвало да наведе на